

jeg bekræfte, at der ikke fra Ministeriets Side er tænkt paa at indføre nogen reel Forandring ved at slette Ordene „paa Tid eller for bestandig“. Det er ogsaa Ministeriets Mening, at man efter den foreliggende Affattelse kan fradømme en Tandlæge for en Tid Retten til at udøve Praksis. Ordene er kun fjernede, fordi de ikke findes i de tilsvarende Love om Jorde-modervæsenet og Apotekervæsenet, saaledes som ogsaa nævnt af den meget ærede Ordfører. Ministeriet har ment, at naar de kun fandtes i den foreliggende Lov og ikke i de andre, kunde man komme til at misforstaa disse andre Love, som om det samme ikke skulde gælde for deres Vedkommende. Man har altsaa ønsket at fjerne disse Ord for at faa Ensartethed i Lovgivningen, men ikke for at fremkalde nogen reel Forandring.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—10 (se Tillæg A. Sp. 3717)

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Derefter foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov om Hvalfangst ved Færøerne af 2. Maj 1902.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4399).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Fr. Petersen: Medens Fangst af en Art mindre Hvaler, de saakaldte Grindehvaler, har fundet Sted paa Færøerne i Aarhundreder, er der ikke dér fanget Storhvaler før i Sommeren 1894, da en Hvalfanger oprettede en Hvalstation og dertil indbragte 57 Storhvaler. I Anledning af den saaledes begyndte Fangst blev der ved Lov om Hvalfangst ved Færøerne af 30. Marts 1895 givet forskellige Bestemmelser vedrørende Fangst af Storhvaler ved Øerne, og der blev blandt andet fastsat en Afgift af 25 Kr. af hver til Færøerne indbragt Bardehval og $1\frac{1}{2}$ pCt. af Værdien af Dele af en saadan. Efter at Hvalfangsten ved Færøerne ved Dannelsen

af flere nye Aktieselskaber og flere Hvalfangerstationer med tilhørende Fangstbaade havde faaet et Omfang, som man ikke havde forudsat, idet Fangstudbyttet kom op paa ca. 300 Storhvaler om Aaret, blev den nævnte Lov afløst af den endnu gældende Lov om Hvalfangst ved Færøerne af 2. Maj 1902. Den er ret afvigende fra den førstnævnte Lov, og blandt de ændrede Bestemmelser, den indeholder, er ogsaa den, at Afgiften er blevet forhøjet fra 25 til 50 Kr. pr. Hval, og det er blevet bestemt, at denne Afgift skal tilfalde forskellige færøske Kasser. Naar nu, efter at Hvalfangsten ved Færøerne i den senere Tid har været i køndelig Aftagen, saa at flere af de anlagte Hvalstationer i de sidste Aar har staaet ubenyttede, det foreliggende Lovforslag gaar ud paa at forhøje Afgiften fra 50 Kr. til 200 Kr. pr. Hval, er Hensigten dermed egentlig ikke den at skaffe de paagældende færøske Kasser en forøget Indtægt, men Hovedformaalet med Bestemmelsen er, som det vil fremgaa af sidste Stykke i Lovforslaget, og som det udtrykkelig oplyses indgaaende i Bemærkningerne til Lovforslaget, at give Færøernes Lagting Lejlighed til at forhandle med Hvalstationerne om til Befolkningen paa Færøerne at faa Hvalkød til en rimelig eller billig Pris. Da Hvalfangsten ved Færøerne begyndte, var det ikke blot de færøske Kasser, der nød godt af Hvalfangsten ved forøgede Indtægter, men det var af meget stor Betydning for Befolkningen, at den kunde faa et saa godt og nærende Fødemiddel, som Hvalkød er, til en overmaade billig Pris. I Begyndelsen blev Kødet leveret næsten gratis, 1 Øre pr. Pund eller saa kostede dette Kød, der i Virkeligheden har samme Næringsværdi som Oksekød. Dertil kom selvfølgelig Omkostningerne for Køberen ved at bringe Hvalkødet fra Stationen til sit Hjem; undertiden kunde det tage ret lang Tid, naar Vejrforholdene var ugunstige. Men Kødet var, som sagt, overmaade billigt. Efterhaanden som Udbyttet af Hvalfangsten deroppe steg, begyndte Stationerne imidlertid at indrette sig mere rationelt med Hensyn til at benytte alt, hvad der var paa saadan en Hval. Der blev anlagt Fabrikker. Foruden at man udvandt den Tran, man kunde, blev der lavet Fodermel og Guano, og Hvalstationerne begyndte saa efterhaanden ikke at bryde sig om at afhænde noget af Kødet til Befolkningen. De syntes, det var for megen Ulejlighed at udstykke det i saa smaa